

تأثیر هورمون $LHRH-A_2$ به تنهایی و در ترکیب با پیموزاید بر القاء رسیدگی نهایی در ماهی گورامی سه

خال (*Trichogaster trichopterus*)

طاهره ناجی^۱، همایون حسین زاده صحافی^۲، گاناز شکیباییان^۳، محمد کریم جاذبی زاده^۴ و شهرام اجتماعی فر^۵

۱ و ۳- واحد علوم دارویی، دانشگاه آزاد اسلامی

۲- موسسه تحقیقات شیلات ایران

۴- شرکت مهندسی لار

۵- دانشکده پزشکی، دانشگاه تهران

تاریخ دریافت: ۸۸/۱۰/۲۷

تاریخ پذیرش: ۸۸/۱۱/۲۹

چکیده

در این تحقیق، تأثیر هورمون $LHRH-A_2$ به تنهایی و همراه با آنتاگونیست دوپامین (پیموزاید) بر القای رسیدگی نهایی در ماهی گورامی سه خال مورد ارزیابی قرار گرفت. بدین منظور ۸۰ قطعه ماهی ماده بالغ به وزن ۲/۵-۳/۵ گرم در ۸ گروه تیماری مورد ارزیابی قرار گرفتند. ماهیان در گروه‌های مختلف تیماری تحت درمان با $LHRH-A_2$ (دوزهای ۲ و ۸ میکروگرم در هر کیلو گرم وزن ماهی)، پیموزاید (دوز ۵۰ میکروگرم در هر کیلو گرم وزن ماهی) و ترکیبی از $LHRH-A_2$ و پیموزاید با دوزهای ذکر شده قرار گرفتند. ۲ گروه به عنوان کنترل و ۱ گروه به عنوان شاهد در نظر گرفته شد. کنترل‌های ۱ و ۲ به ترتیب دریافت کننده $DMSO/PG$ به نسبت ۱ به ۹ و $FIA/Saline$ به نسبت ۱ به ۱ بودند. ۷ روز پس از انجام تزریقات، میانگین درصد شاخص گنادی و ساختار بافت شناسی تخمدان ماهیان تحت تیمار با گروه شاهد مقایسه گردید. بررسی نتایج حاصل از مقایسه میانگین درصد شاخص گنادی، اختلاف معنی داری را در تیمارهای دوم با درصد GSI (۴/۴۷۷) و پنجم با درصد GSI (۵/۰۲۷) که دریافت کننده دوز ۸ میکروگرم $LHRH-A_2$ به تنهایی و همراه با پیموزاید بودند، در مقایسه با گروه شاهد با درصد GSI (۲/۹۲)

نشان داد ($P < 0.05$). این امر در بررسی مقاطع بافتی نیز مورد تأیید قرار گرفت. نتایج بافتی، حاکی از تأثیرگذاری

بیشتر تیمار پنجم بر تسریع رسیدگی نهایی در ماهی گورامی سه خال بود.

واژگان کلیدی: $LHRH-A_2$ ، پیموزاید، ماهی گورامی سه خال، رسیدگی نهایی

*مسئول مکاتبه: tnaji2002@gmail.com

مقدمه

کنترل هورمونی امروزه به عنوان ابزاری در جهت تکثیر و پرورش آبزیان به کار گرفته شده است. لذا کسب دانش در خصوص نوسانات طبیعی هورمون‌های مؤثر در روند تولید مثلی در محیط‌های طبیعی، زمینه فراهم آوردن اطلاعات اولیه در رابطه با استفاده‌های اقتصادی از این علم در جهت تکثیر و پرورش آبزیان را ایجاد می‌کند. یکی از روش‌های کنترل تولید مثل و رشد ماهی‌ها در آبزی پروری استفاده از هورمون‌ها می‌باشد که در برنامه‌های کاری بسیاری از محققین قرار گرفته است. زمینه اینگونه مطالعات، اولین بار در سال ۱۹۳۴ در کشور برزیل با تزریق عصاره غده هیپوفیز ماهی، جهت القاء تخم‌ریزی فراهم آمد. بعدها این روش در کشورهایی نظیر روسیه، آمریکای شمالی، هند، چین و بسیاری از کشورهای دیگر از جمله ایران جایگزین گردید (حسین زاده صحافی، ۱۳۸۰).

سیر تحولات در زمینه تکثیر کاملاً مصنوعی گونه فیتوفاگ با تزریق عصاره غده هیپوفیز ماهی کپور معمولی آغاز شد و پس از آن با پیشرفت‌هایی همراه بود. تا این که در سال ۱۹۷۴، آزمایش‌ها، مؤثر بودن *LHRH* مصنوعی را در القای تخم‌ریزی ثابت کرد، و در سال ۱۹۷۵، *LHRH-A* با تأثیر خیلی بالا تولید گردید و هزینه تولید را کاهش داد (نظری، ۱۳۷۵).

تاکنون موفقیت استفاده از *GnRH* و آنالوگ‌های آن در القای رسیدگی نهایی اووسیت و اوولاسیون در بیش از ۳۰ گونه ماهی گزارش شده است (Zohar and Mylonas, 2001). به دنبال این تحقیقات و با مشخص شدن اثر مهارتی دوپامین، در آزادسازی *GTH* در بعضی ماهیان و تشخیص تأثیر مثبت و مطلوب استفاده از ترکیب آنتاگونیست‌های دوپامین با هورمون‌های *GnRH-A*، تحقیقات و آزمایش‌هایی هم در این زمینه انجام گرفت (Diori et al., 1994).

در یک پژوهش با استفاده از *GnRH* و یک ماده ضد دوپامین (*Pimozide*) موفقیت‌هایی در حدود ۸۰ درصد در پیش‌رس کردن ماهی سیم (*Abramis brama*) بدست آمد (Omeljaniuk et al., 1987).

در ایران نیز مطالعه اثر *GnRH* به تنهایی و یا در ترکیب با آنتاگونیست های دوپامین روی کپور معمولی *Cyprinus carpio* (قبادی، ۱۳۸۳، و عریان و همکاران، ۱۳۸۴) و فیتوفاگ *Hypophthalmichthys molitrix* (کاشانی ثابت و همکاران، ۱۳۸۳) انجام شد.

با چنین زمینه مطالعات، تحقیق حاضر بر مبنای استفاده از هورمون $LHRH-A_2$ (آنالوگ *GnRH*) به تنهایی و در ترکیب با آنتاگونیست دوپامین (پیموزاید) با هدف تسریع رسیدگی نهایی در ماهی گورامی سه خال (*Trichogaster trichopterus*) انجام شد.

مواد و روش ها

ماهی گورامی سه خال ماده بالغ ۲/۵-۳/۵ گرم از یک کارگاه تکثیر و پرورش ماهیان تزئینی تهیه گردید. پس از کلرزدایی آب آکواریوم ها، تعداد ۸۰ قطعه ماهی، در ۸ گروه مجزا و هر گروه شامل ۱۰ عدد ماهی در آکواریوم ها رها شدند.

این تحقیق از مرداد ماه سال ۱۳۸۷ لغایت مهرماه سال ۱۳۸۷ در *Fishlab* دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم دارویی صورت پذیرفت. فاکتور های فیزیکیوشیمیایی آب که شامل دما ($30-26^{\circ}C$)، pH (۷/۵) و درجه سختی (۳۱۸ میلی گرم در لیتر $CaCO_3$)، مورد بررسی قرار گرفت.

نمونه ها جهت سازگاری به مدت ۴۸ ساعت در محیط قرار گرفتند. آزمایش ها در ۸ گروه و طبق جدول (۱) صورت گرفت. با توجه به وزن ماهیها ۲/۵-۳/۵ گرم دوز مورد استفاده به ازای وزن بدن هر ماهی محاسبه گردید

(Ng et al., 1997).

جدول ۱- انواع تیمارهای مورد بررسی در ماهی گورامی سه خال (n=10)

گروه	ماده تزریقی
۱	<i>LHRH-A₂</i> (2μg/kg)
۲	<i>LHRH-A₂</i> (8μg/kg)
۳	<i>Pimozide</i> (50μg/kg)
۴	<i>LHRH-A₂</i> (2μg/kg)+ <i>Pimozide</i> (50μg/kg)
۵	<i>LHRH-A₂</i> (8μg/kg)+ <i>Pimozide</i> (50μg/kg)
۶	کنترل ۱) <i>Dimethylsulphoxide/Propylen Glycol</i>
۷	کنترل ۲) <i>Ferund's incomplete adjuvant/Saline</i>
۸	ماهیان بدون تزریق (شاهد)

تزریقات پس از بیهوش کردن ماهی ها با استفاده از عصاره‌ی آویشن در عضله‌ی زیر باله پشتی صورت گرفت. جهت انجام تزریق *LHRH-A₂* در محلول *FIA (Freund Incomplete Adjuvant)* و سالین قابل تزریق به نسبت ۱ به ۱ حل شد و آنتاگونیست دوپامین (پیموزاید) در محلول *DMSO/PG* به نسبت ۹:۱ به صورت سوسپانسیون درآمد (جدول ۱).

مقادیر تزریق در هر ماهی ۲۰ میکرولیتر و فاصله دو تزریق در گروه‌های دریافت کننده‌ی *LHRH-A₂* و آنتاگونیست دوپامین (پیموزاید) ۶ ساعت بود (*Ng et al., 1997*). پس از انجام تزریقات، ماهی‌ها در آکواریوم مربوط به گروه مورد نظر رها شده و هر ۲۴ ساعت یکبار بررسی شدند. در پایان روز هفتم، نمونه‌ها به تعداد ۱۰ قطعه در هر تیمار، با استفاده از عصاره‌ی آویشن بیهوش و با استفاده از ترازوی دیجیتالی (با دقت ۰/۰۱ گرم) توزین گردیدند. سپس تخمدان ماهی‌ها به دقت خارج، و توزین گردید. گردید و وزن آن مورد بررسی قرار گرفت. از هر تیمار، تعدادی تخمدان به عنوان نمونه در محلول فرمالین ۱۰ درصد قرار داده شد و پس از طی مراحل پاساژ بافت،

برش گیری (از مقاطع یکسان از تخمدان ماهیان) و رنگ آمیزی به روش هماتوکسیلین – ائوزین، مطالعه بافت شناسی تخمدان با استفاده از میکروسکوپ نوری انجام گرفت (ناجی و همکاران، ۱۳۸۷).

شاخص گنادی (GSI) براساس فرمول زیر برای هر ماهی در هر تیمار محاسبه گردید.

$$GSI = \frac{WG}{W} \times 100$$

که در آن WG وزن گناد (گرم) و W وزن کل بدن ماهی (گرم) است ($Han, 1979$).

($Han, 1979$).

جهت تجزیه و تحلیل داده ها و بررسی معنی دار بودن اختلاف مشاهده شده در تیمارهای مختلف از نرم افزار

$SPSS$ نسخه ۱۱/۵ و روش آماری آنالیز واریانس یک طرفه ($one-way ANOVA$) و آزمون مقایسه میانگین دانکن

استفاده شد. برای ترسیم نمودار نیز از نرم افزار $Excel$ استفاده گردید.

نتایج

در بررسی مقاطع بافت شناسی تخمدان ماهیان گروه شاهد، بافت تخمدان شامل بافت همبند استروما و سلول های

جنسی بود. سلول های جنسی غالباً شامل اووسیت هایی در مرحله پیش هستک ($Perinuclear stage$) بودند.

تعدادی از اووسیت ها نیز در مراحل ابتدایی تولید زرده ($Vitellogenesis$) قرار داشت. وزیکول زایا (GV) در مرکز

اووسیت و ذرات چربی به صورت پراکنده در اووپلاسم قابل رویت بودند (شکل ۱). در مقاطع بافتی حاصل از تیمار

اول در مقایسه با گروه شاهد، تعداد اووسیت های مشاهده شده در مرحله تولید زرده افزایش یافته، تعداد کم تری

اووسیت در مرحله پیش هستک قرار داشتند. اما همچنان وزیکول زایا در مرکز اووسیت و ذرات چربی به صورت

پراکنده در اووپلاسم قابل رویت بودند (شکل ۲).

در مقایسه مقاطع بافتی حاصل از تیمار دوم با گروه شاهد، تعداد اووسیت های مشاهده شده در مرحله تولید زرده

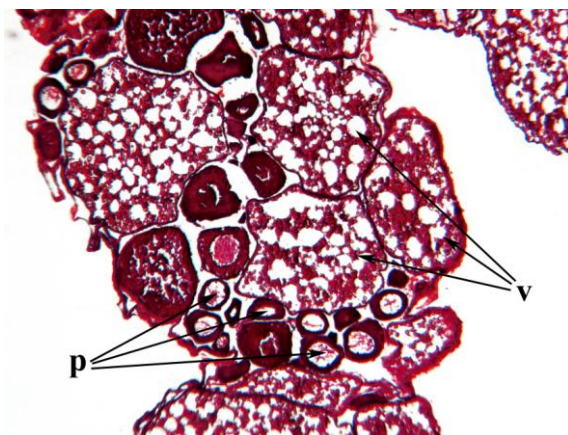
افزایش یافته، تعدادی از اووسیت ها وارد مراحل انتهایی تولید زرده شده بودند، این در حالی است که تعداد اندکی از

اووسیت‌ها در مرحله‌ی پیش هستک به سر می‌برند. نکته قابل توجه در این تیمار، شروع حرکت وزیکول‌زایا به سمت قطب جانوری و اتصال ذرات چربی در بعضی اووسیت‌ها به یکدیگر بود (شکل ۳).

در بررسی مقاطع بافتی حاصل از تیمار چهارم و مقایسه آن با گروه شاهد، سلول‌های جنسی غالباً شامل اووسیت‌هایی در مرحله تولید زرده بودند و متعاقباً، تعداد کم تری اووسیت در مرحله پیش هستک مشاهده شد. وزیکول‌زایا در مرکز اووسیت و ذرات چربی به صورت متصل به یکدیگر مشاهده شدند (شکل ۴).

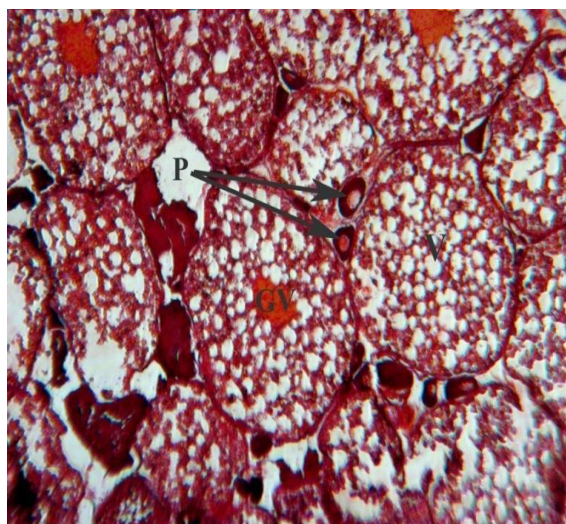
در مقایسه تیمار پنجم با گروه شاهد، اغلب اووسیت‌ها در مراحل انتهایی تولید زرده قرار داشتند، تعداد اووسیت‌های مشاهده در مرحله پیش هستک به مراتب کم‌تر از گروه شاهد بود. نکته قابل توجه در این تیمار، شروع حرکت وزیکول‌زایا و حرکت کامل آن به سمت قطب جانوری در بعضی اووسیت‌ها بود. ذرات چربی در اطراف وزیکول‌زایا به صورت متصل به یکدیگر مشاهده شدند (شکل‌های ۵ و ۶).

در مقایسه‌ی مقاطع بافتی حاصل از گروه شاهد و تیمار سوم و کنترل‌های ۱ و ۲ هیچ‌گونه تغییر چشمگیری از نظر فاز تکاملی غالب در اووسیت‌ها مشاهده نشد (شکل‌های ۷-۱).

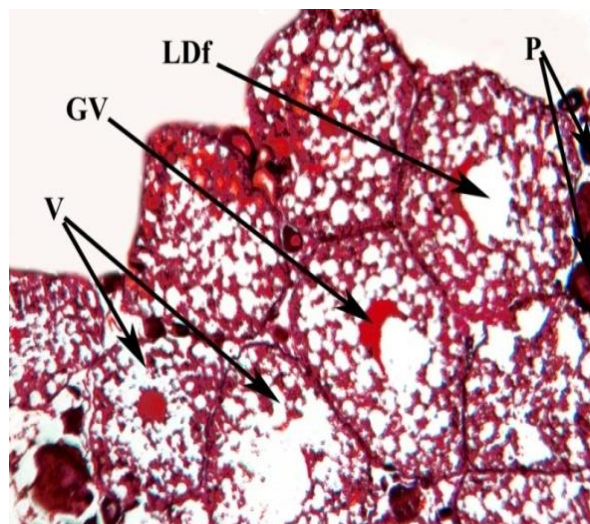
شکل ۱-مقطعی از بافت تخمدان ماهیان گروه شاهد. فاز غالب اووسیت ها شامل مرحله پیش هستک (P).

حضور اووسیت هایی در مراحل ابتدایی ویتلوژنز (V)، (H&E ، X۴۰۰).

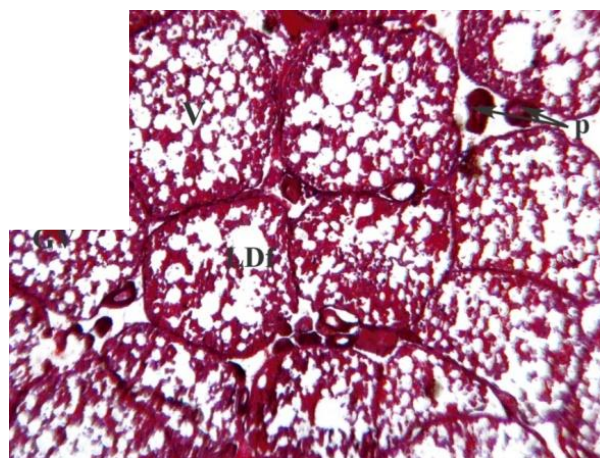

شکل ۲- مقطعی از بافت تخمدان ماهیان تیمار اول. فاز غالب اووسیت ها شامل مرحله ویتلوژنز (V)،

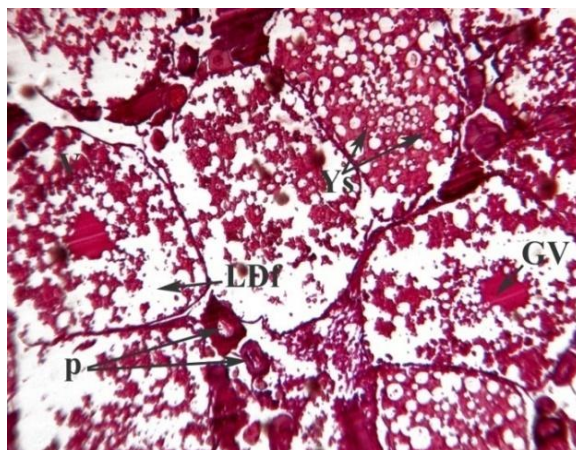
حضور وزیکول زایا (GV) در مرکز اووسیت، (H&E , X ۴۰۰)

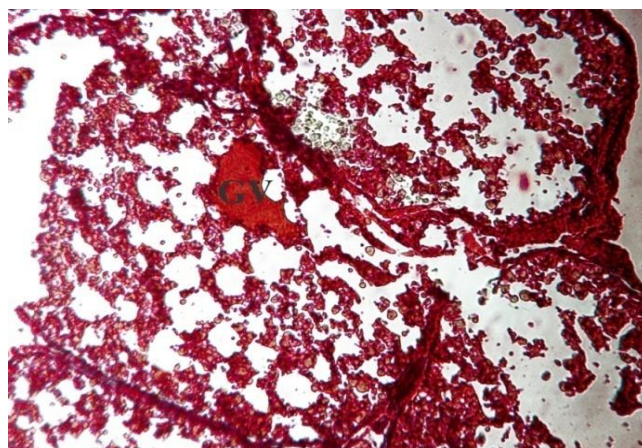
شکل ۳- مقطعی از بافت تخمدان ماهیان تیمار دوم، شروع حرکت وزیکول زایا (GV) به سمت قطب جانوری، اتصال ذرات چربی به یکدیگر (LDf)، (H&E, X ۴۰۰).

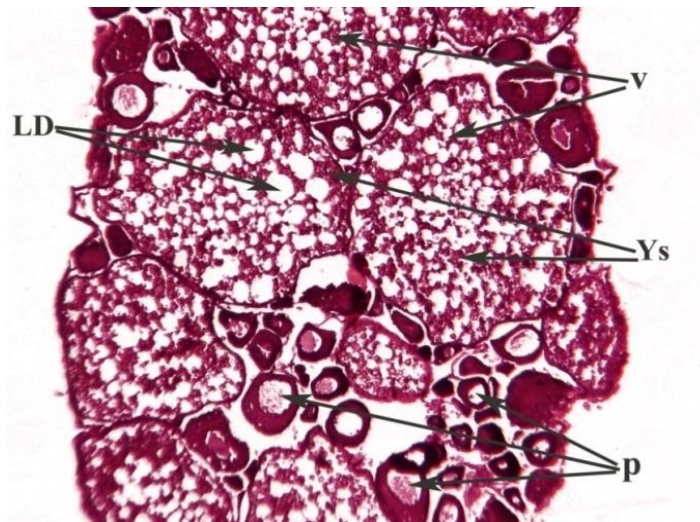
شکل ۴- مقطعی از بافت تخمدان ماهیان تیمار چهارم. فاز غالب اووسیت ها شامل مرحله ویتلوژنز (V)، اتصال ذرات چربی به یکدیگر (LDf)، (H&E, X ۴۰۰).

شکل ۵- مقطعی از بافت تخمدان ماهیان تیمار پنجم، شروع حرکت وزیکول زایا (*GV*) به سمت قطب جانوری، اتصال ذرات چربی به یکدیگر (*LDf*), (*H&E*, *X ۴۰۰*).

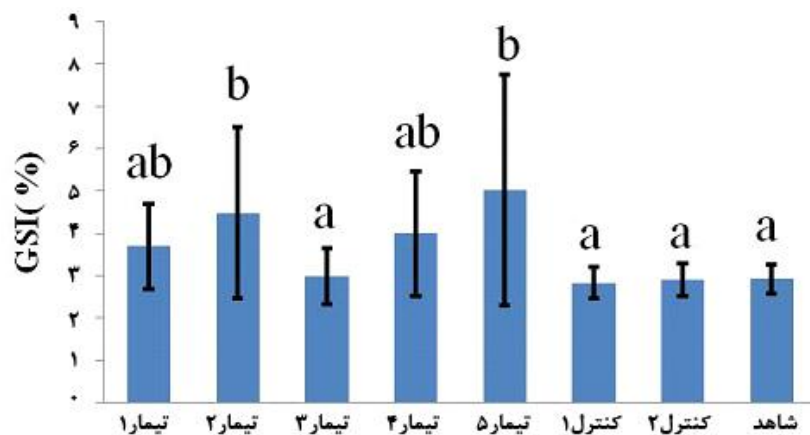
شکل ۶- مقطعی از بافت تخمدان ماهیان تیمار پنجم، اتمام حرکت وزیکول زایا (*GV*) به سمت قطب جانوری، (*H&E*, *X ۱۰۰۰*).

شکل ۷- مقطعی از بافت تخمدان ماهیان تیمار سوم. فاز غالب اووسیت ها شامل مرحله پیش هستک (*P*)، حضور اووسیت هایی در مراحل ابتدایی ویتلوژنز (*V*)، (*H&E*, *X* ۴۰۰).

نتایج آنالیز واریانس یک طرفه و همچنین مقایسه میانگین توسط آزمون دانکن، از نظر شاخص گنادی بین تیمارهای

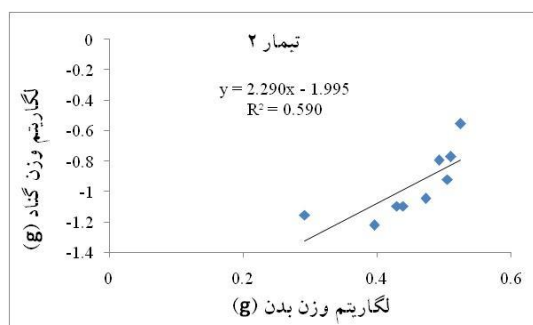
مختلف، اختلاف معنی داری را نشان داد ($P < 0.05$).

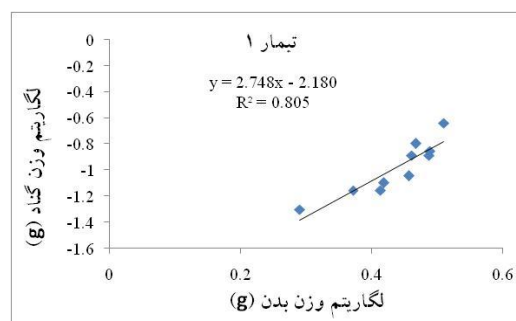
شکل ۸- مقایسه میانگین درصد شاخص گنادی بین گروه‌های مختلف ماهیان *Trichogaster*

trichopterus حروف متفاوت نشانگر وجود اختلاف معنی دار بین هر گروه می‌باشند.

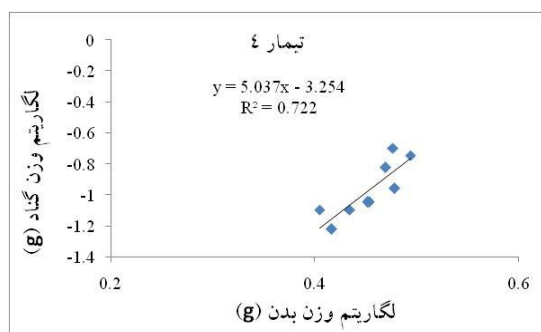
شکل‌های ارائه شده بعدی، بررسی روابط همبستگی بین لگاریتم وزن گناد در مقابل لگاریتم وزن بدن را نشان می‌دهند. نکته قابل توجه این است که تیمارهای چهارم و پنجم که تزریق پیموزاید را پیش از تزریق هورمون دریافت کرده‌اند. بالاترین شیب تغییرات را نشان می‌دهند (شکل‌های ۱۴، ۱۳، ۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹). در واقع به طور معنی داری در ماهیان بزرگتر رشد گنادی بیشتری در این دو تیمار دیده شد ($P < 0.05$).

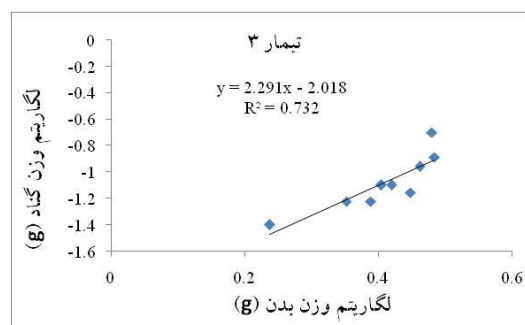
شکل ۱۰- روند تغییرات وزن گناد درمقایسه با وزن بدن و همبستگی در تیمار ۲

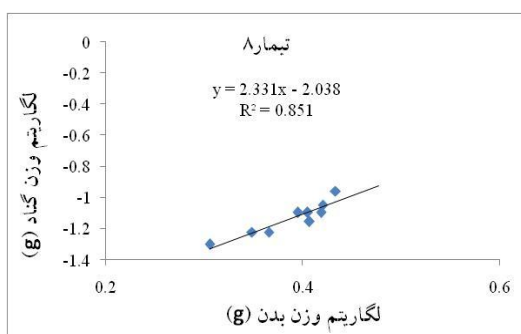
شکل ۹- روند تغییرات وزن گناد درمقایسه با وزن بدن و همبستگی در تیمار ۱

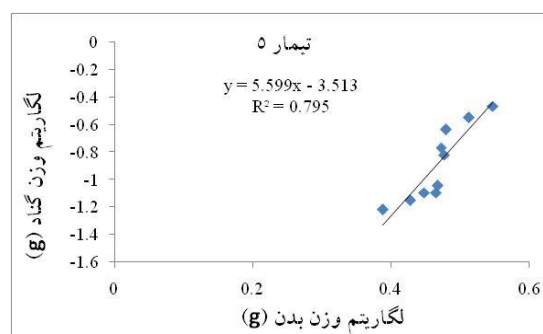
شکل ۱۲- روند تغییرات وزن گناده درمقایسه با وزن بدن و همبستگی در تیمار ۴

شکل ۱۱- روند تغییرات وزن گناده درمقایسه با وزن بدن و همبستگی در تیمار ۳

شکل ۱۴- روند تغییرات وزن گناده درمقایسه با وزن بدن و همبستگی در گروه شاهد

شکل ۱۳- روند تغییرات وزن گناده درمقایسه با وزن بدن و همبستگی در تیمار ۵

بحث و نتیجه گیری

بررسی نتایج به دست آمده از مقایسه میانگین درصد شاخص گنادهی بین تیمارهای مختلف و همچنین بررسی تغییرات بافت شناسی حاصل از گروه های مختلف از نظر فاز تکاملی غالب اووسیت ها در هر گروه نشان داد، که استفاده از هورمون $LHRH-A_2$ با دوز ۸ میکرو گرم در هر کیلو گرم وزن ماهی به تنهایی و در ترکیب با پیموزاید

می‌تواند سبب تسریع در رسیدگی در ماهی گورامی سه‌خال شود و این تأثیر در استفاده از هورمون $LHRH-A_2$ به همراه پیموزاید بارزتر بود.

نتایج حاصل از مقایسه گروه شاهد و کنترل‌های ۱ و ۲ که به ترتیب دریافت‌کننده‌ی $DMSO/PG$ و $FIA/Saline$ بوده‌اند، اختلاف معنی‌داری را از نظر شاخص گنادی نشان نداد ($P \geq 0/05$). در مقایسه‌ی مقاطع بافتی نیز تغییر چشمگیری حاصل نشد. این امر بیانگر بی‌تأثیر بودن ترکیب‌های به‌کار رفته در روند تسریع رسیدگی نهایی می‌باشد.

بررسی نتایج حاصل از ۲ گروه تیمار $LHRH-A_2$ با دوزهای ۲ و ۸ میکروگرم در هر ماهی، نشان داد که گروه‌های تیمار شده با هورمون‌های $LHRH-A_2$ از نظر شاخص GSI دارای اختلاف معنی‌دار آماری نسبت به گروه شاهد بوده‌اند ($P < 0/05$). این امر در بررسی مقاطع بافتی و مقایسه با گروه شاهد نیز تایید شد.

این نتیجه نشان داد که $LHRH-A_2$ به عنوان یکی از آنالوگ‌های فعال $GnRH$ توانایی القای رسیدگی جنسی در ماهی گورامی را داراست. $LHRH$ سنتتیک پستانداران یا آنالوگ آن که آزادسازی گنادوتروپین‌ها را در تلوست‌ها تحریک می‌کند. دارای قدرت زیادی جهت ایجاد رسیدگی اووسیت در تمام گونه‌ها می‌باشد (*Biome and Menahe, 1999*). نتیجه این آزمایش با نتایج سایر مطالعات به دست‌آمده در القای رسیدگی جنسی توسط $GnRH-A$ در تعدادی از ماهیان استخوانی دیگر مطابقت دارد. بطوری که گزارش‌های فراوانی از تأثیر $GnRH-A$ ‌های مختلف بر رسیدگی اووسیت، اوولاسیون و تخم‌ریزی ماهیانی همچون ماهی آزاد کوهو (*Berton et al., 1990*) *Oncorhynchus kisutch*، ماهی سرگنده (*Aristichthys* (Fermin, 1991) ماهی سیم (*Abramis brama* (Glubokov et al., 1991) *Tinca tinca* (Kouril et al., 1986) *Chanos chanos* (Lee et al., 1989) *Paramisguruns dadryanus*، ماهی کپور (*Cyprinus carpio* (Nandeesh et al., 1986) و ماهی طلائی (*Carrassius auratus* (Peter et al., 1985) وجود دارد.

مقایسه‌ی میانگین درصد شاخص گنادی بین تیمارهای اول و دوم، اختلاف معنی داری را نشان داد (شکل ۸) ($P < 0/05$). این امر می‌تواند حاکی از تأثیرگذاری بیشتر هورمون $LHRH-A_2$ با دوز ۸ میکرو گرم در هر ماهی ۳/۵ گرمی بر روند تسریع رسیدگی جنسی در ماهی گورامی باشد. به گونه‌ای که در بررسی مقاطع بافتی حاصل از این تیمار، شروع حرکت وزیکول زایا (GV) به سمت قطب جانوری و اتصال ذرات چربی به یکدیگر در برخی اووسیت‌ها مشهود بود در حالی که چنین پدیده‌هایی که مبین رسیدگی نهایی و بلوغ اووسیت‌ها می‌باشد، در مقاطع بافتی حاصل از تیمار اول قابل رویت نبود.

در تحقیقی که توسط *Morehead* و همکاران در سال ۱۹۹۸ در زمینه تأثیر هورمون $LHRH-A$ بر بلوغ جنسی اووسیت‌ها در ماهی *Latris linetet* (Stripedtrumpeter) صورت گرفت، بیان گردید که در مقاطع بافتی حاصل از ماهیان درمان شده با دوز ۱۰۰ میکرو گرم در هر کیلوگرم از وزن بدن تغییر چشمگیری در تعداد اووسیت‌ها، در فازهای *III* و *IV* جنسی مشاهده نشد، این در حالی است که با استفاده از دوز ۲۰۰ میکرو گرم در هر کیلوگرم از وزن بدن، هورمون‌های $LHRH-A$ این تغییر قابل توجه بوده است (*Morehead et al., 1998*) از سویی دیگر، در تحقیقی که توسط *Ng* و همکاران در سال ۱۹۹۷ در زمینه‌ی القای رسیدگی نهایی و اوولاسیون در ماهی گورامی کوتوله (*Colisa lalia*) صورت گرفت بیان شد، پاسخ تخمک گذاری نسبتاً بالایی در ماهیان تحت تیمار هورمون $LHRH-A$ با دوزهای ۲ و ۸ میکروگرم در هر ماهی مشاهده شد و این پاسخ فقط در دوزهای بالاتر مشاهده نگردید ($P < 0/05$) (*Ng et al., 1997*).

در مقایسه با میانگین درصد شاخص گنادی بین گروه شاهد و تیمار سوم که دریافت کننده‌ی ۵۰ میکروگرم پیموزاید در هر ماهی بود، اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($P > 0/05$). این امر در مقایسه‌ی مقاطع بافتی نیز به همین ترتیب ارزیابی گردید (شکل ۸).

نتایج حاصل از این آزمایش با نتایج سایر اطلاعات به دست آمده در القای رسیدگی جنسی توسط آنتاگونیست‌های دوپامین به تنهایی مطابقت دارد.

در تحقیقی که توسط Bieniarz و همکاران در سال ۱۹۸۶ در زمینه تأثیر *LHRH-A* به تنهایی و در ترکیب با دومپریدین به عنوان یک آنتاگونیست دوپامین بر القای تخم ریزی در ماهی کپور معمولی صورت گرفت، گزارش شد که دومپریدین به تنهایی نمی تواند سبب القای تخم ریزی در این ماهی شود (Bieniarz et al., 1986). با توجه به این که پیموزاید سبب بروز اختلاف معنی داری در روند تسریع رسیدگی جنسی در ماهی نشده است، می توان نتیجه گرفت که هر چند پیموزاید بعنوان بهترین داروی آنتاگونیست دوپامین ذکر شده است (Peter et al., 1988) اما به تنهایی برای القای رسیدگی جنسی کافی نیست.

نتایج حاصل از مقایسه گروه شاهد و تیمارهای چهار و پنج که دریافت کننده هورمون *LHRH-A₂* در ترکیب با پیموزاید بودند، اختلاف معنی داری را در شاخص *GSI* نشان داد ($P < 0/05$). در مقاطع بافتی نیز، تغییرات چشمگیری از نظر فاز تکاملی غالب اووسیت ها در این دو تیمار قابل مشاهده بود. این امر بیانگر تأثیرگذاری استفاده از هورمون *LHRH-A₂* در ترکیب با پیموزاید جهت القای رسیدگی نهایی در ماهی گورامی می باشد. براساس یک بررسی در ماهی سیم *Abraims brama* مشخص گردید که *LHRH-A*، در حالت ترکیب با آنتاگونیست دوپامین، به طور معمول در گونه های وحشی و پرورشی به خوبی تحریک ایجاد می کند (Kucharczyk et al., 2005).

اثر قدرتمند پیموزاید بر *LHRH-A* که منجر به آزادسازی *GTH* می شود، در استفاده ترکیبی به عنوان یک عامل ایجاد کننده ی اوولاسیون جهت تولید حجم زیادی از *GTH* در مرحله ی پیش از اوولاسیون به شکل موفقیت آمیزی در کپور معمولی، گلدفیش و گربه ماهی آفریقایی بررسی و اثبات شده است (De Leeuw et al., 1987). بررسی نتایج حاصل از دو تیمار، اول و چهارم اختلاف معنی داری را از نظر شاخص گنادی بین این دو تیمار نشان نداد ($P > 0/05$). این امر در بررسی نتایج حاصل از مقایسه دو تیمار دوم و پنجم نیز به همین ترتیب ارزیابی گردید. اما در بررسی روابط همبستگی بین لگاریتم وزن گناد در مقابل وزن بدن اختلاف معنی داری در تیمارهای چهار و پنج در مقایسه با سایر تیمارها مشاهده شد ($P < 0/05$) (شکل های ۱۱ و ۱۲). در واقع به طور معنی داری در ماهیان

بزرگتر رشد گنادی بیشتری در این دو تیمار که آنتاگونیست دوپامین را همراه با هورمون $LHRH-A_2$ دریافت کردند، مشاهده شد.

این امر در شواهد بافت شناسی حاصل از دو تیمار چهار و پنج در مقایسه با تیمارهای اول و دوم نیز مشهود بود (شکل‌های ۲، ۳، ۴، ۵، ۶).

نتایج حاصل از این آزمایش با نتایج حاصل از مطالعات Ng و همکاران که در سال ۱۹۹۷ در رابطه با تأثیر مهاری دوپامین بر آزادسازی $GnRH$ در ماهی گورامی کوتوله صورت گرفت، مطابقت دارد. Ng و همکاران گزارش نمودند که سیستم‌های دوپامینرژیک در $Colisa lalia$ ممکن است از طریق گیرنده‌های D_2 به صورت ترمزی برای محدودسازی تولید یا ترشح $GTH-II$ عمل نمایند. اثر مهاری دوپامین بر آزادسازی $GnRH$ در ماهیانی نظیر ماهی طلائی ($Peter et al., 1987$) کپور معمولی ($Fermin, 1991$) و ماهیان دیگر نیز تأیید شده است.

در این تحقیق در مقایسه تأثیر پیموزاید با $LHRH-A_2$ در ماهی گورامی مشخص گردید که جایگاه این دو ترکیب به لحاظ فیزیولوژیکی متفاوت می‌باشد. زیرا پیموزاید تنها به عنوان یک آنتاگونیست دوپامین معرفی می‌شود و با توجه به این که دوپامین به عنوان عامل مهاری قوی بر عملکرد نوروهورمون‌هایی مانند $LHRH-A_2$ در سطح گنادوتروف می‌باشد، لذا ابتدا باید عامل مهاری دوپامین به وسیله آنتاگونیست آن (در اینجا پیموزاید) بر طرف شود، بنابراین چنانچه این ترکیب به تنهایی به کار رود تنها می‌تواند این عامل مهاری را بر طرف سازد در ادامه آگونیست $GnRH$ یا $LHRH-A$ می‌تواند، منجر به افزایش سطح $GTH-II$ گردد.

به طور کلی می‌توان نتیجه گرفت که استفاده از هورمون $LHRH-A_2$ به تنهایی و در ترکیب با پیموزاید با دوز ۸ میکروگرم در هر ماهی ۳،۵ گرمی می‌تواند، سبب القای رسیدگی نهایی در ماهی گورامی سه‌خال شود. گرچه این دو تیمار تفاوت چشمگیری در شاخص GSI با یکدیگر نداشتند، اما در مقایسه مقاطع بافت شناسی و مشاهده تأثیرگذاری بیشتر، تیمار ۵ که شامل هورمون $LHRH-A_2$ در ترکیب با پیموزاید بود، می‌توان به این نتیجه رسید که ممکن است دوپامین دارای اثر مهاری بر آزادسازی $GnRH$ در ماهی گورامی سه‌خال باشد.

منابع

- حسین‌زاده صحافی، همایون. ۱۳۸۰. بیولوژی تولیدمثل ماهی. معاونت توسعه آبی‌پروری. تهران، ایران.
- عریان، شهربانو؛ پریور، کاظم؛ راسخی، خلیل. ۱۳۸۴. بررسی اثرات به‌کارگیری باکلوفن (آگونیست رسپتور *GABA-B*) به تنهایی و همراه با *LHRH-A* و متاکلوپرامید بر آزادسازی *GTH-I* در ماهی کپور (*Cyprinus carpio*). مجله علمی پژوهشی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، ۳ (۶۰): ۲۶۵-۲۷۱.
- قبادی، شایان. ۱۳۸۳. بررسی مقایسه‌ای اثرات *LHRH* و آنتاگونیست دوپامین (*Pimozide*) در رسیدگی جنسی مولدین کپور معمولی (*Cyprinus carpio*). پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، ایران.
- کاشانی ثابت، علیرضا؛ عریان، شهربانو و بهمنی، محمود. ۱۳۸۳. القاء اولاسیون در مولدین فیتوفاگ (*Hypophtalamichthys molitrix*) با استفاده از هورمون *LHRH-A* و ترکیب آن با آنتاگونیست‌های دوپامین (متاکلوپرامید و دومپریدون). مجله علمی شیلات ایران. ۳ (۱۳): ۱۴۴-۱۲۹.
- ناجی، طاهره؛ نجات خواه معنوی، پریسا؛ شیرین آبادی، مهرداد. ۱۳۸۷. نقش تیمارهای هورمونی ۱۷-بتا استرادیول والرات در تمایز جنسی ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*). مجله علمی پژوهشی علوم و فنون دریایی. ۲ (۳): ۶۵-۵۷.
- نظری، رجب‌محمد. ۱۳۷۵. زیست‌شناسی و تکثیر مصنوعی ماهی کپور نقره‌ای. معاونت تکثیر و پرورش آبزیان اداره‌ی کل آموزش و ترویج. تهران، ایران.

- Berton, B.; Weil, C.; Sambrook, E. & Zohr, Y. 1990. Effect of acute versus sustained administration of GnRh_A on Gth release and ovulation in the rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss*. *Aquaculture*, 91:373-383.
- Biome, I. & Menahem, D. 1999. Glycoprotein hormone structure-function analogue design. *Recent Prog Horm Res.*, 50: 217-288.
- Bieniarz, K., Epler, P., Popek, W., Billard, R., 1986. Effects of pimozide and LHRH-A₂ on Carp (*Cyprinus carpio* L.) oocyte maturation and ovulation in vivo. *Fish physio & Bioch*, 2:109-114.
- De Leeuw, R.; Goos, J. T. & Van, W.J. 1987. The regulation of gonadotropin release by neurohormone and gonadal steroids in the African cat fish (*Clarius gariepinus*). *Aquaculture*. 63:43-58.
- Drori, S.; Ofir, M.; Sivan, B. L. & Yaron, Z. 1994. Spawning induction in Common carp (*Cyprinus carpio*) using pituitary extract or GnRH super active analogue combined with methoclopramide: analysis of hormone profile, Progress of oocyte maturation and dependence on temperature. *Aquaculture*, 119: 393-407.
- Fermin, C.A. 1991. LHRH-A and domperidon-induced oocyte maturation and ovulation in bighead carp, *Aristichthys nobilis*. *Aquaculture*, 93: 87-94.

- Glubokov, A. I.; Motloch, N. N. & Sedova, M. A. 1991. Effect of synthetic LHRH analogue and dopamine antagonists on the maturation of bream, *Abramis brama*. *Aquaculture*, 95: 373-377.
- Htun-Han, C. 1979. The reproduction biology of the dab *limnda limnda* in the North sea. Gonadosomatic index, Hepatosomatic index & condition factor. *J. Fish. Biol.*: 369-378.
- Kouril, J. H.; Hunter, G.A.; Donaldson, E.M.; Clarke, W.C. & Baler, I. 1986. Induced ovulation and spermiation in the pacific herring, *Clupea harengu pallasi*, using salmon pituitary preparations and a synthetic gonadotropin – releasing hormone analogue. *Aquaculture*, 61:155-160.
- Kucharczyk, D.; Kujawa, R.; Mamcarz, A.; Targonska, K.; Wyszomirska, E.; Glogowski, J.; Babiak, J & Szabo, T. 2005. Inducing spawning in Bream (*Abramis brama* L.) using pellets containing GnRH, Czech. *J Amin.*, 31: 89-95.
- Lee, C. S.; Tamaru, C. S.; Kelley, C. S. & Banno, J. E. 1989. Induced spawning of Milkfish, *Chanos chanos*, by a single application of LHRH analogue. *Aquaculture*, 58: 87-98.
- Lin, H.R.; Chun, p.; Van Der Kraak, G.; Peter, R.E. & Berton, B. 1986. Effects of [D-Ala⁶, pro⁹ –Net] catecholaminergic drugs on gonadotropin secretion and ovulation in the Chinese loach, *Paramisgurnus dabryanus*. *Gen. Comp. Endocrinol* 64: 383-395.
- Morehead, D. T.; Pakhurst, N. W.; Ritar, A. J. 1998. Effect of treatment with LHRH analogue on oocyte maturation, plasma sex steroid levels and egg production in female Striped trumpeter *latri lineate* (Latrididae). *Aquaculture*, 169: 315-331.
- Nandeesh, M. C.; Das, S. K.; Nathaniel, E.; Verghes, T. J. & Shetty, H.P.C. 1986. Ovaprim a new drug for induced breeding of Carps. *Fishing chimes*, 56: 13-15.
- NG, N. K.; Tsi, D.; Muro, A. D. 1997. Induced final maturation and ovulation in small anabantoid teleost, the Dwarf gourami (*Colisa lalia*). II. The modulatory effects of monoaminergic and opioid drugs on the responsiveness to LHRHa. *Aquarium Science and Conversation.*, Singapor: 199-215.
- Omeljaniak, R. J.; Shin, S. H. & Peter, R. E. 1987. In vivo elevation of dopamine receptore- mediated inhibition of gonadotropin secretion from the pituitary gland of the goldfish, *Carassius auratus*. *J. Endocrinol.* 114: 449-458.
- Peter, R. E.; Nahorniak, C. S.; Sokolowsha, M.; Change, J.P.; Rivier, J. E.; Vale, W.W.; King, J. A. & Millae, R.P. 1985. Structure- activity relationship of mammalian, chicken and salmon gonadotropin releasing hormone in vivo in goldfish. *Gen. Comp. Endocrinol.* Peter, R. E.; Sokolowska, M.; Nahornika, C. S.; Rivier, J. E. & Vale, W. W. 1987. Comparison of [D- Arg⁶ Trp⁷ Leu⁸ Pro⁹] Net sGnRH, and [D-Ala⁶, Pro⁹ NET] LHRH-A, in combination with pimozide in stimulation gonadotropin release and ovulation in the gold fish, *Carrassius auratus*. *Can. J. Zool.*, 65: 987-991.

-
- Peter, R. E.; Lin, H. R. & VanDerkraak, G. 1988. Induced ovulation and spawning of cultured fresh water fish in china: Advanced in application of GnRH analogues and dopamine antagonist. Aquaculture, 74: 1-10.*
- Zohar, Y. & Mylonas, C. C. 2001. Endocrin manipulation of spawning induction in cultured fish from hormone to gene. Aquaculture, 197: 99-139.*